Svet
Evropske unije

Bruselj, 25. januar 2021
(OR. en)

5612/21

Medinstitucionalna zadeva:
2021/0023 (NLE)

JAI 59
FRONT 24
VISA 19
SAN 36
TRANS 28
COMIX 48

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	25. januar 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 39 final
Zadeva:	Predlog PRIPOROČILA SVETA o spremembi Priporočila Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 39 final.

Priloga: COM(2021) 39 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 25.1.2021
COM(2021) 39 final

2021/0023 (NLE)

Predlog

PRIPOROČILO SVETA

o spremembi Priporočila Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

- **Razlogi za predlog in njegovi cilji**

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Voditelji držav oziroma vlad EU so 10. marca 2020 poudarili potrebo po skupnem evropskem pristopu v zvezi s pandemijo COVID-19. Komisija je 16. marca 2020 sprejela sporočilo[1], v katerem je priporočila začasno omejitev nenujnih potovanj iz tretjih držav na območje EU+[2]. Voditelji EU so se 17. marca 2020 na priporočilo Komisije dogovorili o usklajenem ukrepanju na zunanjih mejah. Kot nadaljnji ukrep po tem dogovoru so vse države članice EU (razen Irske) in pridružene schengenske države (v nadaljnjem besedilu: države članice) sprejele nacionalne odločitve za izvajanje omejitve potovanj[3]. Od takrat je bila ta omejitev večkrat podaljšana[4].

Komisija je 11. junija 2020 sprejela sporočilo[5], v katerem je priporočila podaljšanje omejitve potovanj do 30. junija 2020 in določila pristop za postopno odpravo omejitve nenujnih potovanj v EU od 1. julija 2020. Komisija je 26. junija sprejela predlog priporočila Sveta o omejitvi nenujnih potovanj v EU[6].

Svet je 30. junija 2020 sprejel to priporočilo[7]. Od takrat je bilo petkrat spremenjeno, in sicer 16. julija, 30. julija, 7. avgusta, 22. oktobra in 17. decembra 2020, da bi posodobili seznam tretjih držav iz Priloge I, za katere se lahko odpravi omejitev nenujnih potovanj v EU. S prvotnega seznama petnajstih držav je bilo umaknjenih osem držav in dodana ena država, in sicer Singapur, s čimer je zdaj skupno število držav, iz katerih so trenutno mogoča nenujna potovanja v EU, osem (in dve posebni upravni regiji države).

Istočasno se je epidemiološko stanje jeseni v Evropski uniji poslabšalo in s pojavom variant COVID-19 postalo še bolj nestabilno. Komisija se je na ta razvoj dogodkov odzvala najprej s sprejetjem Priporočila Komisije z dne 22. decembra 2020 o usklajenem pristopu k potovanju in prometu v odziv na različico virusa SARS-COV-2, odkrito v Združenem kraljestvu[8].

Kot je navedeno v sporočilu Komisije z dne 19. januarja 2021 o enotnem pristopu k boju proti COVID-19[9], je bilo zaradi pionirskih dosežkov v znanosti ter izjemnih prizadevanj politike in industrije v desetih mesecih narejeno toliko, kot se običajno naredi v desetih letih, s hitrim uvajanjem množičnega cepljenja pa bo zdaj proti COVID-19 cepljenih na milijone Evropejcev.

Dokler se okužbe še naprej povečujejo in dokler cepljenje ne bo izvedeno v obsegu, potrebnem za preobrat v poteku pandemije, pa bodo še naprej potrebni pazljivost, zajezitveni

---

1 COM(2020) 115 z dne 16. marca 2020.

2 „Območje EU+“ vključuje vse schengenske države članice (vključno z Bolgarijo, Ciprom, Hrvaško in Romunijo) ter štiri pridružene schengenske države. Vključuje tudi Irsko in Združeno kraljestvo, če se odločita za uskladitev ukrepov.

3 Tudi Združeno kraljestvo je bilo spodbujeno k izvajanju te začasne omejitve potovanj, vendar se za to ni odločilo. Ker se državljani Združenega kraljestva do konca prehodnega obdobja še vedno obravnavajo enako kot državljani EU, so izvzeti iz omejitve potovanj.

4 COM(2020) 148 z dne 8. aprila 2020 in COM(2020)222 z dne 8. maja 2020.

5 COM(2020) 399 z dne 11. junija 2020.

6 COM(2020) 287 z dne 29. junija 2020.

7 Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 z dne 30. junija 2020 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

8 C(2020) 9607 final.

9 COM(2021) 35 final.

ukrepi in nadzor nad javnim zdravjem. EU in države članice morajo ukrepati zdaj, da se omeji tveganje za morebiten še hujši tretji val okužb, ki bi ga lahko povzročile bolj prenosljive nove variante virusa, ki so že prisotne po vsej Evropi.

Te nove variante virusa[10] so resničen in resen razlog za zaskrbljenost. Čeprav trenutno ni dokazov, da te variante povzročajo hujše oblike bolezni, kaže, da so približno od 50 % do 70 % bolj prenosljive[11]. To pomeni, da se lahko virus širi hitreje in lažje, kar pomeni večje breme za že preobremenjene zdravstvene sisteme. To je eden od verjetnih vzrokov za znatno povečanje števila primerov v večini držav članic v zadnjih tednih.

Zato bodo potovanja še naprej poseben izziv. Vsa nenujna potovanja, zlasti na območja z visokim tveganjem in z njih, bi bilo treba močno odsvetovati, dokler se epidemiološko stanje bistveno ne izboljša.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

To priporočilo je namenjeno izvajanju obstoječih določb na področju zadevne politike, in sicer izvajanju kontrole oseb in učinkovitemu nadzoru pri prehajanju zunanjih meja.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

To priporočilo je v skladu z drugimi politikami Unije, vključno s politikami na področju zunanjih odnosov in javnega zdravja.

Merila iz tega priporočila se nanašajo na povprečno stopnjo sporočenih primerov v EU v 14-dnevnem obdobju z dne 15. junija 2020, medtem ko Priporočilo Sveta o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19, sprejeto 13. oktobra 2020, uporablja dodatna merila, in sicer stopnjo testiranja in stopnjo pozitivnih testov.

Merila, uporabljena v priporočilu Sveta z dne 13. oktobra 2020, upoštevajo najnovejša znanstvena mnenja, na enak način pa bi bilo treba pregledati priporočilo Sveta o nenujnih potovanjih v EU. Razlike med pravico do prostega gibanja državljanov EU in rezidentov EU za daljši čas na eni strani ter potovanji iz tretjih držav na drugi strani ne omogočajo samodejne uporabe pragov, določenih v priporočilu Sveta z dne 13. oktobra. Vendar so lahko merila in postopki iz priporočila Sveta z dne 13. oktobra koristni tudi v tem kontekstu.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) ter zlasti člen 77(2)(b) in (e) ter prvi in drugi stavek člena 292 PDEU.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Svet lahko na podlagi člena 292 PDEU sprejme priporočila. V skladu s prvim stavkom te določbe Svet sprejme priporočila, v skladu z drugim stavkom te določbe pa Svet odloča na

[10] Varianti „B117“ in „501Y.V2“.

[11] Ocena tveganja ECDC: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA (Ocena tveganja ECDC: Tveganje, povezano s širjenjem novih variant SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP).

predlog Komisije v vseh primerih, za katere Pogodbi določata, da akte sprejema na predlog Komisije.

Trenutne razmere so tak primer, saj je za usklajen pristop na zunanji meji potrebna skupna rešitev. Člen 77(2)(b) PDEU določa ukrepe za kontrolo oseb pri prehajanju zunanje meje, medtem ko člen 77(2)(e) PDEU določa, da se osebe pri prehajanju notranje meje ne kontrolirajo ne glede na njihovo državljanstvo. Ukrepe na podlagi člena 77(2) PDEU sprejmeta Evropski parlament in Svet po rednem zakonodajnem postopku. V skladu s členom 289(1) PDEU redni zakonodajni postopek poteka na podlagi predloga Komisije.

- **Sorazmernost**

V tem predlogu so upoštevani spreminjajoče se epidemiološko stanje in vsi ustrezni dokazi, ki so na voljo. Organi držav članic in pridruženih schengenskih držav so še naprej odgovorni za izvajanje predlaganega priporočila Sveta. Zato je predlog primeren za dosego zastavljenega cilja in ne presega tistega, kar je potrebno in sorazmerno.

- **Izbira instrumenta**

Namen tega predloga je spremeniti Priporočilo Sveta 2020/912. Za ta cilj je potrebno še eno priporočilo Sveta.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja primernosti obstoječe zakonodaje**

n. r.

- **Posvetovanja z deležniki in ocena učinka**

Ta predlog upošteva razprave z državami članicami, opravljene odkar so bile izvedene prve začasne omejitve. Ocena učinka ni bila opravljena, vendar so v predlogu upoštevani spreminjajoče se epidemiološko stanje in vsi ustrezni dokazi, ki so na voljo.

- **4. PRORAČUNSKE POSLEDICE**

Jih ni.

2021/0023 (NLE)

Predlog

PRIPOROČILO SVETA

o spremembi Priporočila Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (e) ter prvega in drugega stavka člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 30. junija 2020 sprejel Priporočilo (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi take omejitve[12].

(2) Merila iz Priporočila Sveta (EU) 2020/912 se nanašajo na povprečno stopnjo sporočenih primerov v EU v 14-dnevnem obdobju z dne 15. junija 2020. Priporočilo Sveta o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja zaradi pandemije COVID-19, sprejeto 13. oktobra 2020, uporablja dodatna merila, ki upoštevajo najnovejša znanstvena mnenja[13].

Nove variante virusa SARS COV-2 so resen razlog za zaskrbljenost. Kaže, da so variante približno od 50 do 70 % bolj prenosljive[14], kar povečuje obremenitev sistemov zdravstvenega varstva.

Merila in pragove iz Priporočila Sveta (EU) 2020/912 bi bilo zato treba posodobiti.

(3) Komisija se je 22. decembra 2020 na pojav ene od takih variant odzvala s sprejetjem Priporočila Komisije o usklajenem pristopu k potovanju in prometu v odziv na različico virusa SARS-COV-2, odkrito v Združenem kraljestvu[15].

(4) Komisija je 19. januarja 2021 v svojem sporočilu o enotnem pristopu k boju proti COVID-19 pozvala k nujnim ukrepom za omejitev tveganja za potencialno še hujši tretji val okužb.

(5) V istem sporočilu je Komisija poudarila tudi, da bi bilo treba vsa nenujna potovanja, zlasti na območja z visokim tveganjem in z njih, močno odsvetovati, dokler se epidemiološko stanje bistveno ne izboljša.

---

12 Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 z dne 30. junija 2020 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 208I, 1.7.2020, str. 1).

13 Priporočilo Sveta (EU) 2020/1475 z dne 13. oktobra 2020 o usklajenem pristopu k omejevanju prostega gibanja v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L 337, 14.10.2020, str. 3).

14 Ocena tveganja ECDC: Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA (Ocena tveganja ECDC: Tveganje, povezano s širjenjem novih variant SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP) je na voljo na: https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-risk-assessment-spread-new-sars-cov-2-variants-eueea

15 C(2020) 9607 final.

(6) Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni je 21. januarja 2021 objavil svojo zadnjo oceno tveganja o širjenju novih variant SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP[16], v kateri priporoča sprejetje strožjih ukrepov in smernic o izogibanju nenujnim potovanjem, vključno za namene zmanjšanja uvoza in širjenja novih variant SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost. Poleg priporočil za izogibanje nenujnim potovanjem in omejitev potovanj za okužene osebe bi bilo treba ohraniti potovalne ukrepe, kot sta testiranje in karantena potnikov, zlasti za potnike z območij z večjo incidenco novih variant. Če sekvenciranje še vedno ne bo zadostovalo za izključitev možnosti večje incidence novih variant v skladu s smernicami ECDC o genomskem sekvenciranju, bi bilo treba razmisliti tudi o sorazmernih potovalnih ukrepih z območij, na katerih je stopnja prenosa v skupnosti stalno visoka.

(7) Predsednik Evropskega sveta je v ustnih sklepih po videokonferenci članov Evropskega sveta 21. januarja 2021 ugotovil, da bodo za zajezitev širjenja virusa morda potrebni ukrepi za omejitev nenujnih potovanj v EU in znotraj nje, in pozval Svet, naj pregleda priporočila o potovanjih znotraj EU in nenujnih potovanjih v EU glede na tveganja, ki jih predstavljajo nove variante virusa.

(8) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega priporočila, ki zato zanjo ni zavezujoče ali se v njej ne uporablja. Ker to priporočilo nadgrajuje schengenski pravni red, se mora Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to priporočilo, odločiti, ali ga bo prenesla v svoje nacionalno pravo.

(9) To priporočilo predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ne sodeluje[17]; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč ali se v njej ne uporablja.

(10) To priporočilo za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES[18].

(11) To priporočilo za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES[19] v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES[20].

---

16 Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC). Risk related to spread of new SARS-CoV-2 variants of concern in the EU/EEA (Ocena tveganja ECDC: Tveganje, povezano s širjenjem novih variant SARS-CoV-2, ki vzbujajo zaskrbljenost, v EU/EGP), prva posodobitev z dne 21. januarja 2021. ECDC: Stockholm, 2021. Na voljo na: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/COVID-19-risk-related-to-spread-of-new-SARS-CoV-2-variants-EU-EEA-first-update.pdf.

17 Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

18 UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

19 UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

20 Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

(12) To priporočilo za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES[21] v povezavi s členom 3 Sklepa 2011/350/EU[22] –

SPREJEL NASLEDNJE PRIPOROČILO:

Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve[23] se spremeni:

1. drugi odstavek točke 1 se nadomesti z naslednjim:

„Za določitev tretjih držav, za katere bi bilo treba odpraviti sedanjo omejitev nenujnih potovanj v EU, bi bilo treba upoštevati epidemiološko stanje v zadevnih tretjih državah in dodatna merila iz tega priporočila.“;

2. točka 2 se nadomesti z naslednjim:

„V zvezi z epidemiološkim stanjem bi bilo treba uporabiti naslednja merila:

– „stopnjo skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju“, tj. skupno število na novo sporočenih primerov COVID-19 na 100 000 prebivalcev v predhodnih 14 dneh,

– „stopnjo testiranja“, tj. število testov na COVID-19 na 100 000 prebivalcev, opravljenih v predhodnih sedmih dneh,

– „stopnjo pozitivnih testov“, tj. delež pozitivnih testov v skupnem številu testov na COVID-19, opravljenih v predhodnih sedmih dneh,

– naravo virusa, prisotnega v državi, zlasti ali so bile odkrite variante virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost. Variante, ki vzbujajo zaskrbljenost, so variante, ki jih kot take opredeli Evropski center za preprečevanje in obvladovanje bolezni (ECDC) ali organi držav članic na usklajen način.

Za vključitev v Prilogo I bi morale tretje države doseči naslednje pragove: stopnja skupno sporočenih primerov COVID-19 v 14-dnevnem obdobju ni večja od 25, stopnja testiranja je nad 300, stopnja pozitivnih testov pa ni več kot 4 %.“;

3. točka 4 se spremeni:

a) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Omejitev potovanj za določeno tretjo državo, ki je že navedena v Prilogi I, se lahko v celoti ali delno odpravi ali ponovno uvede, če se spremenijo nekateri prej navedeni pogoji in posledično ocena epidemiološkega stanja. Če se razmere v tretji državi

---

21 UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

22 Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

23 Priporočilo Sveta (EU) 2020/912 z dne 30. junija 2020 o začasni omejitvi nenujnih potovanj v EU in morebitni odpravi te omejitve (UL L 208I, 1.7.2020, str. 1).

hitro poslabšajo, bi moralo biti sprejemanje odločitev hitro, zlasti kadar se odkrije visoka incidenca variant virusa, ki vzbujajo zaskrbljenost.“;

b) doda se nov odstavek:

„Za odpravo začasne omejitve nenujnih potovanj v EU za tretje države iz Priloge I bi bilo treba za vsak primer posebej upoštevati vzajemnost, ki je zagotovljena za območje EU+.“;

4. za točko 4 se vstavi naslednja točka:

„Države članice bi morale močno odsvetovati nenujna potovanja z območja EU+ v države, ki niso navedene v Prilogi I.“;

5. naslednje točke se ustrezno preštevilčijo;

6. nova točka 6 se spremeni:

a) drugi odstavek se črta;

b) zadnji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Svet lahko na podlagi prej navedene metodologije, meril in informacij na predlog Komisije pregleda posebne kategorije potnikov, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, iz Priloge II, ob upoštevanju socialnih in ekonomskih vidikov ter splošne ocene razvoja epidemiološkega stanja.“;

7. točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„Države članice bi morale zahtevati, da imajo osebe, ki potujejo iz katerega koli nujnega ali nenujnega razloga, funkcije ali potrebe, razen delavcev v prevozništvu in obmejnih delavcev, negativne teste na COVID-19 na podlagi testa verižne reakcije s polimerazo (PCR), opravljenega ne prej kot 72 ur pred odhodom, in da predložijo ustrezno dokazilo o takem rezultatu testa v obliki, ki jo določijo organi.

Osebe iz točke 6(a) in (b) bi morale imeti možnost, da opravijo test po prihodu. To ne posega v nobeno obveznost, da se po prihodu izvedejo nadaljnji ukrepi, vključno s karanteno.

Poleg tega lahko države članice zahtevajo samoosamitev, karanteno in sledenje stikov za obdobje do 14 dni ter po potrebi nadaljnje testiranje na COVID-19 znotraj istega obdobja, če pri potovanju iz iste tretje države uvedejo enake zahteve za svoje državljane. Države članice bi morale uvesti take zahteve za potnike, ki prihajajo iz tretje države, v kateri je bila odkrita varianta virusa, ki vzbuja zaskrbljenost, zlasti karanteno ob prihodu ter dodatno testiranje ob prihodu ali po njem.

V zvezi s potovanjem za potnike, ki opravljajo nujno funkcijo ali morajo nujno potovati, kot je določeno v Prilogi II, velja:

– države članice se lahko na usklajen način odločijo, da bodo opustile nekatere ali vse zgoraj navedene ukrepe v primerih, ko bi tak ukrep oviral sam namen potovanja,

– za delavce v prevozništvu in obmejne delavce države članice za vstop na območje EU+ ne bi smele zahtevati nič drugega kot negativen hitri antigenski test ob prihodu,

– letalsko osebje bi moralo biti izvzeto iz kakršnega koli testiranja, če je bilo njihovo bivanje v tretji državi krajše od 12 ur, razen če pridejo iz tretje države,

v kateri je bila odkrita varianta, ki vzbuja zaskrbljenost; v tem primeru bi bilo treba opraviti sorazmerno testiranje.

To ne posega v splošne zahteve javnozdravstvenega varstva, ki jih lahko uvedejo države članice, kot sta omejevanje fizičnih stikov in zahteva po nošenju maske.“;

8. za novo točko 7 se vstavi nova točka:

„Države članice bi morale zahtevati, da osebe, ki vstopajo v EU, predložijo obrazec za lokalizacijo potnika, v skladu z veljavnimi zahtevami glede varstva podatkov. Razviti bi bilo treba skupni evropski obrazec za lokalizacijo potnika, ki bi ga države članice lahko uporabljale. Kadar koli je to mogoče, bi bilo treba uporabljati digitalno različico informacij za lokalizacijo potnika, da bi poenostavili obdelavo in pospešili iskanje stikov ter hkrati zagotovili enak dostop za vse državljane tretjih držav.“;

9. naslednje točke se ustrezno preštevilčijo.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik